

Kiedy zapytamy kogokolwiek, kim jest humanista i dlaczego warto nim być możemy spodziewać się kilku podobnych odpowiedzi. Przykładowo dowiemy się że humanista to ktoś kto wybrał taki kierunek w liceum, ktoś kto lubi polski czy historię, czy nawet prześmiewczą odpowiedź jaką jest to, że nie warto nim być, ponieważ humaniści kończą w restauracjach fast-food. Dwie pierwsze odpowiedzi zawierają ziarno prawdy, jednak to za mało, aby opisać plusy oraz odpowiedzieć na pytanie, dlaczego warto wybrać ścieżkę humanistyczną. Jednak kim jest humanista? Jakie ścieżki życia może on wybrać?

Historia tego pojęcia jest ciekawsza, niż mogłoby się wstępnie wydawać. Terminu tego używano już w epoce odrodzenia - renesansie, jednak określona nim kogoś innego niż pasjonatów polskiego czy historii. Renesansowy humanista był antropocentrykiem, uważał, że człowiek jest w centrum świata oraz zainteresowania i fascynował się kulturą antyku. Humanista renesansu był człowiekiem wszechstronnym, który nie ograniczał swoich zainteresowań, a wręcz przeciwnie pasjonował się wszystkim, co go otaczało. Dobrym przykładem takiej postawy są dobrze znani wszystkim Leonardo Da Vinci czy Michał Anioł. Pomimo zakończenia renesansu ludzie podążający ścieżką nauk humanistycznych również są ciekawi otaczającego ich świata oraz chcą wiedzieć jak najwięcej na jego temat. Lata mijają a humaniści wciąż są bardzo wszechstronni, pomimo krążącego mitu na temat wyłącznej pasji wcześniej wspomnianymi polskim czy historią. Archeologia, teatr, literatura, prawo, sztuka oraz jej historia to tylko nieliczne przykłady zainteresowań w jakich rozwijają się umysły humanistyczne XXI wieku. Wszechstronność humanisty jest jednym z większych plusów obrania tej ścieżki ponieważ pozwala ona na rozwój i zwiększenie swojej wiedzy w szerszym obszarze aktywności. Historia oraz sposób nabywania wiedzy przez każdego humanistę wygląda inaczej, jednak wszystkim towarzyszy wspólny cel: dowiedzieć się jak najwięcej o otaczającym nas świecie.

Jak wyglądają lekcje historii w klasie humanistycznej? Pan profesor, który prowadzi zajęcia, zawsze stara się podejść do danego tematu w sposób nieoczywisty, przez co lekcje są bardziej zrozumiałe i nawet podczas tego trudnego okresu nauki online są bardzo ciekawe. Za przykład można podać Szyfr Cezara. Kiedy nasza klasa skończyła omawiać duży dział związany ze starożytnym Rzymem, Pan Profesor stwierdził, że pokaże nam, na czym polega szyfr. Sami kodowaliśmy wiadomości oraz odkodowywaliśmy łacińskie sentencje naszych kolegów i koleżanek. Co prawda, materiału do nauki jest sporo, ale w jego przyswojeniu pomagają liczne prace twórcze, takie jak wypracowania czy referaty. Staramy się także uczyć rozpoznawać elementy historyczne dookoła nas. Jednym z zadań dla chętnych był spacer po Poznaniu i zrobienie zdjęć zabudowań wzorowanych na budownictwie starożytnej Grecji. Można sobie zadać pytanie dlaczego, mam się uczyć historii na poziomie rozszerzonym? Oprócz przytoczonych wcześniej argumentów, które dowodzą, że lekcje są bardzo ciekawe i nie można się na nich nudzić, kolejnym argumentem może być fakt, iż znajomość historii poszerza naszą wiedzę o własnych przodkach oraz o naszej ojczyźnie. Warto dowiedzieć się, skąd się wywodzimy oraz jakie były losy minionych pokoleń. Znajomość życiorysów ludzi, którzy istnieli przed nami pozwala uczyć się na ich doświadczeniach, aby nigdy ich już nie popełnić tych samych błędów, bądź wiedzieć, jakie mogą być konsekwencje naszych wyborów. Jeżeli chodzi o przyszłe studia, na które będziemy uczęszczać, najprostszą opcją są studia historyczne, ale można wybrać też np. archeologię, prawo, filozofię, administrację, historię

sztuki, antropologię i wiele innych. Lekcje historii w klasie humanistycznej uczą wiele, są ciekawe oraz przydatne w przyszłym dorosłym życiu .

Historia sztuki jest jedną z dyscyplin nauk humanistycznych, której przedmiotem poznania są sztuki wizualne w ujęciu historycznym. Działami historii sztuki są historia architektury, historia malarstwa, historia rzeźby oraz historia sztuki użytkowej. Historia sztuki należy do najciekawszych i najbardziej twórczych dyscyplin humanistycznych, ponieważ łączy w sobie dwie dziedziny, jakimi są sztuka oraz historia. Historia sztuki mówi bowiem o tym, co jest widzialne i materialne czyli o obrazach, rzeźbach, budowlach, nowych mediach i sposobach nowoczesnego wyrazu oraz o tym, co najczęściej umyka naszej uwadze - czyli ideach, intencjach twórców, sposobach odczytywania i interpretacji dzieł, nawet tych, o których jedynie wiemy, że kiedyś istniały, a teraz pozostał po nich jedynie ślad lub echo płynące do nas z odległych wieków. Ponadto historia sztuki to część naszej kultury to świadectwo naszego talentu i wrażliwości. Sztuka jest zjawiskiem wyjątkowym, szybko podąży za człowiekiem, zmienia oblicza i na nowo interpretuje wszelkie zjawiska. Dlaczego warto uczyć się historii sztuki? Dlaczego sztuka jest tak ważna? Sztuka potrafi wyrazić głębię naszej egzystencji i dylematów. Potrafi przenieść nas w inny świat i odciąć od rzeczywistości. Nie rozwiązuje problemów, a wręcz odwrotnie, uświadamia nam, że inni mają dylematy które noszą w sobie. W ten sposób nie czujemy się tak wyalienowani i osamotnieni. Uczymy się wrażliwości i estetyki. Można dojść do wniosku, że refleksja nad sztuką jest lekarstwem na otaczającą nas brzydotę rzeczywistości. W naszej szkole uczniowie klas humanistycznych mają duży dostęp do rozwijania się w tym kierunku. Przed pandemią często organizowano wycieczki do muzeów czy filharmonii w ramach zajęć lekcyjnych. Niestety, w czasie pandemii wycieczki takie nie odbywają się, natomiast nauczyciele starają się urozmaicać reprodukcjami, prezentacjami i zwiedzaniem online lekcje zdalne. Nie zważając na różne przeszkody warto uczyć się i zdobywać wiedzę z zakresu historii sztuki, ponieważ można zmienić punkt postrzegania rzeczywistości i patrzenia na świat.

Dzięki rozszerzonemu językowi polskiemu możemy bardzo dobrze posługiwać się językiem, poznać lepiej historię i kulturę Polski a także umiejętnie wyrażać swoje myśli i intencje. Klasa humanistyczna pomaga rozwijać umiejętności artystyczne, jak również kreatywne myślenie oraz wzbogaca nasze słownictwo. Wbrew stereotypom ta klasa nie jest przeznaczona dla osób, które nie radzą sobie z matematyką. Przedmioty nie są tak łatwe, jak mogłoby się wydawać i jest w nich dużo abstrakcji. Lecz mimo to gorąco zachęcam do wkroczenia właśnie na tę ścieżkę. Warto też zaznaczyć, że po klasie humanistycznej otwiera się nam wiele dróg w przyszłości, między innymi, kierunek dziennikarski, historii sztuki, prawo, psychologia i wiele innych. Wierzę, że klasa z rozszerzonym polskim, historią i angielskim da wiedzę i umiejętności, które pozwolą mi się dostać na studia archeologiczne.

W ósmej klasie wybrałam profil humanistyczny. Reszta mojej klasy śmiała się ze mnie i próbowała zniechęcić mówiąc, że na humanie nic się nie robi i po nim nie ma pracy. To nieprawda. Nie jest to klasa przeznaczona dla osób, które mają problem z przedmiotami ścisłymi. Profil humanistyczny, w przeciwieństwie do biol-chemu czy mat-fizu, kształtuje u osób kreatywne myślenie i rozwija w wielu kierunkach. Pomaga wyrażać nam myśli, daje większe pojęcie o naszej kulturze i historii. Przedmioty są nieco wymagające, ale skłaniają do myślenia i pomagają rozwijać różne umiejętności. Moim marzeniem jest zostać prawnikiem

i wierzę, że profil humanistyczny pozwoli mi się kształcić w tym kierunku oraz że otworzy przede mną nowe możliwości, które skłonią mnie do podjęcia ostatecznej decyzji, kim zostanę.

Wielu z nas udając się na profil humanistyczny ma plan na swoją przyszłą karierę. Przykładami są wspomniane studia archeologiczne oraz kariera prawnicza. Jednak niektórzy nadal szukają swojej ścieżki oraz pomysłu na przyszłe studia i zawód. Nieważne czy już wiesz kim już chcesz być, czy nie, warto pamiętać, że droga humanisty jest dostępna dla każdego, bez względu na zainteresowania oraz pasje.